

Semănătură și cules

Galateni 6.7-9

Stanley Bruce Anstey

© SoundWords, Online începând de la: 06.01.2021, Actualizat: 06.01.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Galateni 6.7-9

Galateni 6.7-9: Nu vă amăgiți: „Dumnezeu nu Se lasă batjocorit!”; pentru că ce seamănă omul, aceea va și secera. Pentru că cine seamănă în carnea sa, din carne va secera putrezire; dar cine seamănă în Duhul, din Duhul va secera viață eternă. Dar să nu obosim făcând binele, pentru că, la timpul potrivit, vom secera.

În versetele 7 și 8 Pavel prezintă principiul de guvernare al lui Dumnezeu, ca să încurajeze pe credincioșii din Galatia „să facă parte din bunuri” slujitorilor Domnului (Galateni 6.6), aceasta înseamnă să facă binele. El arată, că în căile de guvernare ale lui Dumnezeu există ceva asemănător cu semănatul și recoltatul. Dumnezeu are nu numai măsuri de educare, pentru a muștra pe poporul Său, ci El exercită (într-un sens practic) și favoruri corespunzătoare guvernării, dacă credincioșii fac binele. De aceea semănatul și culesul au atât un rezultat pozitiv cât și unul negativ.

Versetele acestea sunt înțelese în mod obișnuit ca atenționare, însă Pavel vorbește despre guvernarea lui Dumnezeu într-un sens pozitiv. El ne încurajează, să semănăm pentru Duhul, căci cu siguranță noi vom recolta în sens pozitiv. Este adevărat că noi, dacă semănăm pentru carne, „vom secera putrezire”, dar de asemenea este adevărat că noi, dacă semănăm pentru Duhul, „vom secera viață eternă”. Deoarece aceasta este așa, concluzia lui Pavel este: „Dar să nu obosim făcând binele, pentru că, la timpul potrivit, vom secera.” Acesta era un îndemn necesar pentru credincioșii din Galatia, căci gândirea legalistă, care nu înțelege adevărata libertate creștină, în mod normal se comportă zgârcit cu posesiunea materială.

Pavel avea și un alt motiv să prezinte tema guvernării lui Dumnezeu. Adversarii harului argumentau: Dacă Legea nu ar juca nici un rol în viața credinciosului, un stil de viață păcătos nu va fi frânat. Cineva ar putea crede în Domnul Isus, ca să fie mântuit, și după aceea să meargă și să trăiască o viață păcătoasă, și cu toate acestea el va fi primit de Dumnezeu. Pavel arată aici că cel credincios este într-adevăr întotdeauna primit (Efeseni 1.6), însă el nu va scăpa ușor, [dacă păcătuiește]. Dacă un copil al lui Dumnezeu preferă să trăiască conform cărnii, atunci există ceva de forma guvernării tatălui în viața copiilor săi: El va pedepsi pe aceia care pe calea lor păcătuiesc intenționat. Credinciosul nu poate continua să păcătuiască în viața lui fără să nu plătească un preț: el va avea parte de suferință sub mâna Tatălui.

Teama de a suferi în viața noastră sentința lui Dumnezeu conformă cu guvernarea Lui ar trebui să fie o motivație puternică pentru a judeca carnea și a umbla în Duhul (1. Petru 1.16,17). Problema noastră este, că noi semănăm pentru carne și apoi ne rugăm pentru că avem o recoltă rea! Însă ochiului lui Dumnezeu nu-i scapă nimic; El ține seama de totul și acționează cu noi conform cu dragostea Lui mare și cu înțelepciunea Lui desăvârșită. Într-una din cântările noastre se spune pe drept: „His every act toward us is pure love.” (Orice acțiune a Sa față de noi este dragoste curată.)

Dacă am semănat pentru carne, nu ar trebui să renunțăm deznădăjduiți și să gândim că nu mai este nici o speranță pentru a merge mai departe. Este important să se cunoască că într-adevăr există o *sentință conformă cu guvernarea* din cauza faptelor noastre false, dar și că există o *iertare conformă cu guvernarea* pentru acela care se căiește și se judecă pe sine

însuși (1 Ioan 1.9; Iacov 5.15). Când Dumnezeu vede în noi un duh smerit și căit, El anulează probabil judecata de pedepsire, care a rostit-o asupra noastră (El ne iartă). Noi toți am avut parte într-un fel sau altul de această îndurare. F.W. Grant spune:

Din aceasta nu rezultă că Dumnezeu nu poate interveni și nu ne poate elibera de ceea ce de fapt este rodul inevitabil al unei astfel de semănături, dacă în suflet există adevărata judecare de sine cu privire la faptă; căci pentru un creștin recoltatul de aici este numai judecarea de sine, și dacă noi am judeca mai întâi [păcatul din viața noastră], probabil nu ar fi nici o necesitate să recoltăm.¹

Dacă am eșuat, să ne judecăm singuri, pentru ca să fim restabiliți și să putem avea parte de iertarea lui Dumnezeu corespunzătoare guvernării Sale; probabil atunci nu va trebui să recoltăm ce am semănat. La Domnul există îndurare.

Tradus de la: [Saat und Ernte](#)

Din „Chapter 6:6-9—Communicate to Those Who Minister the Word“
în *The Epistle of Paul to the Galatians. The Peril of Legalism in Christianity*, Christian Truth Publishing 2009

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] F.W. Grant, „Galater 6:6-10. The reaping as the sowing“ din *The Notes from the Numerical Bible. The Epistle to the Galatians*.